

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/33/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8421010315
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8421010315.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Mariána Sninského a Mgr. Iva Maruščáka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 17.10.2023, v trestnej veci obžalovaného A. B. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T/67/2021 zo dňa 21.04.2023, takto

r o z h o d o l i :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

Obžalovaný

A. B., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom C. XX, okr. A.,

je v i n n ý , ž e

- dňa 23.02.2021 v popoludňajších hodinách, v čase okolo 13.30 hod., na ul. D. E. v meste A., v blízkosti Okresného úradu v Kežmarku, pristúpil k v tom čase mal. B. B., nar. XX.XX.XXXX, a jej matke E. B., a bezdôvodne začal na nich kričať, že si ich počká na zástavke, kde potom B. zarezal nožom, a keď nezarezal ju, tak zabije niekoho z jej rodiny, vulgárne im nadával a opakovane sa vyhrážal zabitím, v dôsledku čoho mal. B. B., nar. XX.XX.XXXX, a jej matka E. B. zo strachu o svoj život a zdravie vbehlí do interiéru budovy Okresného úradu v Kežmarku, odkiaľ bola následne privolaná polícia, čím týmto svojím agresívnym správaním sa, vyhrážkami zabitím, ako aj jeho správaním sa v minulosti vzbudil u mal. B. B., nar. XX.XX.XXXX, a E. B. dôvodnú obavu o ich život a zdravie,

t e d a

- inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu,

č í m s p á c h a l

- prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona.

Z a t o m u u k l a d á :

Podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona, s použitím § 37 písm. m/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona, trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona obžalovaného pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Kežmarok uznal obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX, za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

- dňa 23.02.2021 v popoludňajších hodinách, v čase okolo 13.30 hod., na ul. D. E. v meste A., v blízkosti Okresného úradu v Kežmarku, pristúpil k v tom čase mal. B. B., nar. XX.XX.XXXX, a jej matke E. B., a bezdôvodne začal na nich kričať, že si ich počká na zástavke, kde potom B. zareže nožom, a keď nezareže ju, tak zabije niekoho z jej rodiny, vulgárne im nadával a opakovane sa vyhrážal zabitím, v dôsledku čoho mal. B. B., nar. XX.XX.XXXX, a jej matka E. B. zo strachu o svoj život a zdravie vbehli do interiéru budovy Okresného úradu v Kežmarku, odkiaľ bola následne privolaná polícia, čím týmto svojím agresívnym správaním sa, vyhrážkami zabitím, ako aj jeho správaním sa v minulosti vzbudil u mal. B. B., nar. XX.XX.XXXX, a E. B. dôvodnú obavu o ich život a zdravie.

Za to mu uložil podľa § 360 ods. 2 Tr. zákona, s použitím § 37 písm. m/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona, trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnástich) mesiacov, podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona ho pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote a to ihneď po jeho vyhlásení a poučení o možnosti podať opravný prostriedok, priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní odvolanie obžalovaný, ktoré neskôr prostredníctvom svojho obhajcu, písomne odôvodnil. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že z vykonaného dokazovania v prípravnom konaní ako i v konaní pred súdom mal za to, že nebolo žiadnym hodnoverným spôsobom dokázané, že spáchal skutok, tak ako sa mu kladie za vinu. Svoje tvrdenie opieral okresný súd o jednotlivé výpovede svedkov, ktoré boli rozporuplné. Svedkovia F. D. B., D. G. a H. D. vo svojich výpovediach reprodukovali len tvrdenia pošk. E. B. a pošk. B. B., teda samotní nepočuli, že by sa mal obž. A. B. nejakým spôsobom vyhrážať pošk. E. B. a pošk. B. B., a preto nemožno ich výpovede brať na zreteľ z pohľadu dokázania skutku tak, ako je uvedený v obžalobe, resp. v rozsudku Okresného súdu Kežmarok, sp. zn. 7T/67/2021/199 zo dňa 21.04.2023, nakoľko neboli priamym účastníkom konfliktu, ktorý mal nastať medzi pošk. E. B., resp. pošk. B. B. a obž. A. B. či prípadne ďalšími osobami. Zároveň považoval za dôležité poukázať na výpoveď pošk. E. B., ktorú vôbec neverifikovali svedkovia F. D. B. a D. G., nakoľko tvrdila, že pred vstupom do budovy Okresného úradu Kežmarok ich mal nejaký pán oslovit", ktorý všetko videl a privolať políciu (pravdepodobne svedok F. D. B.), nakoľko podľa slov pošk. E. B., nemala toho času dobitý kredit na mobilnom telefóne. Avšak podľa výpovede svedka F. D. B., skutočnosti týkajúce sa konfliktu mu boli oznámené zamestnankyňou Okresného úradu Kežmarok D. G., čiže nevidel konflikt na vlastné oči v reálnom čase, kedy mal nastať. Teda ide pravdepodobne o účelovú výpoveď zo strany pošk. E. B., o ktorej možno tvrdiť, že má pravdepodobne zášť voči obž. A. B. z dôvodu, že jej „ukradol dcéru do C.". Vzhľadom na uvedené je možné pochybovať o vierohodnosti a úplnej pravdivosti výpovede zo strany pošk. E. B.. K účelovosti výpovede poukázal aj na skutočnosť, nakoľko je zrejmé, že pošk. E. B. mala zášť voči obž. A. B. kvôli jeho partnerskému vzťahu v minulosti s pošk. B. B., vedela, že svojou výpoveďou môže poškodiť obž. A. B., keďže mala vedomosť o jeho podmienené odloženom treste odňatia slobody vo veci vedenej na Okresnom súde Kežmarok, t. č. na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 7T/11/2021. Zároveň poukázal na skutočnosť, že výpoveď pošk. B. B. potvrdzuje len pošk. E. B., o ktorej vierohodnosti je možné pochybovať, avšak slovný konflikt bez akýchkoľvek vyhrážok potvrdila svedkyňa B. B., ktorá uviedla, že došlo medzi ňou a poškodenými nielen k slovným útokom, ale aj k fyzickému konfliktu, ktorý potvrdila aj pošk. D. B. a tiež obž. A. B.. Teda je možné konštatovať, že pravdepodobne došlo medzi poškodenými a svedkyňou B. B. iba k slovnému a fyzickému konfliktu, do ktorého sa nezapojil obž. A. B. v spôsobe, ako sa mu kladie za vinu v obžalobe, resp. za ktorý mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov rozsudkom Okresného súdu Kežmarok, sp. zn. 7T/67/2021 zo dňa 21. apríla 2023, avšak slovné napadnutým bol on samotný, keď po vstupe do budovy Okresného úradu Kežmarok bol slovné napádaný zo strany poškodených, čo potvrdila vo svojej výpovedi aj svedkyňa H. D.. V zmysle vyššie uvedených skutočností mal súd podľa jeho názoru v uvedenej veci postupovať v zmysle aplikácie starej rímskej zásady in dubio pro reo, teda v pochybnostiach v prospech obžalovaného, pokiaľ o jeho vine existujú pochybnosti, ktoré nie je možné

odstrániť. Na základe vyššie uvedených skutočností navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Okresného súdu Kežmarok, sp. zn. 7T/67/2021 zo dňa 21. apríla 2023 v zmysle ust. § 321 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, resp. aby v zmysle ust. § 322 ods. 3 Tr. poriadku rozhodol sám, a to tak, že obž. A. B. spod obžaloby oslobodí v plnom rozsahu v zmysle ust. § 285 písm. b), písm. c) Tr. poriadku.

Na základe takto riadne a včas podaného odvolania preskúmal krajský súd napadnutý rozsudok v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. poriadku alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k nasledovným záverom.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti v prvom rade považuje za potrebné zdôrazniť, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. poriadku.

Súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného A. B., svedkýň poškodených B. B. a E. B., svedkov H. D., B. B. a F. D. B., prečítaním zápisnice o výsluchu svedkyne D. G. z prípravného konania, ako aj ďalšími listinnými dôkazmi.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom dňa 03.02.2022 v súlade s § 257 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu kladie za vinu a odmietol vypovedať. Na hlavnom pojednávaní dňa 21.04.2023 pred súdom prvého stupňa spáchanie skutku poprel. Uviedol, že v uvedený deň išiel na predvolanie na prejednanie priestupku na okresný úrad, pretože mal zbiť B. B., došlo tam ku konfliktu medzi jeho mamou a matkou jeho bývalej priateľky, s ktorou má syna, nadávali aj jemu, on mamy rozdeľoval, poprel, aby sa niekomu vyhrážal.

Zo spáchania skutku, ktorý bol obžalovanému kladený za vinu v obžalobe, obžalovaného usvedčila predovšetkým svedkyňa poškodená B. B., ktorá uviedla, že keď išla na okresný úrad na prejednanie priestupku, prišiel tam obžalovaný, ktorý sa jej vyhrážal, že keď ho dá do basy, zabije ju, podreže, alebo jej mamu alebo niekoho zo súrodencov, že ju počká na zastávke, matka obžalovaného ju ťahala za vlasy a vulgárne im nadávala. Keď vošli do budovy, vošiel tam aj obžalovaný, chcel ju zhodiť, potom tam prišiel nejaký pán a zavolať políciu, z obžalovaného má trochu strach. V minulosti ju bil. V podstatných bodoch zhodne popísala priebeh skutku aj matka poškodenej E. B., ktorá uviedla, že s dcérou po tom, čo sa jej vyhrážal obžalovaný, začali kričať, vošli dnu do úradu a nejaký pán zavolať políciu. Z obžalovaného má aj teraz strach, v minulosti, keď bola dcéra s obžalovaným, videla ju zbitú, mala vytrhané vlasy.

Svedkyňa H. D., upratovačka na okresnom úrade, uviedla, že bola svedkom toho, ako sa jeden mladík hádal s matkou a dcérou, mladík tú dcéru sotil, potom čo sa dialo vonku, nevidela, neskôr jej tá pani rozprávala, že ten mladík jej dcéru týral a bil, možno tam padli vulgarizmy, vyhrážky ona nepočula.

Matka obžalovaného svedkyňa B. B. uviedla, že im začala nadávať poškodená, ona jej dala dve facky pred okresným úradom, vyhrážky ona nepočula.

Svedkyňa D. G. uviedla, že v inkriminovaný deň mala službu ako supervízorka clientskeho centra Okresného úradu v Kežmarku, neznáma pani jej uviedla, že sa bojí nejakej osoby, ktorá čaká vonku, čo ona oznámila nadriadenému F. D. B., ten zavolať políciu a vykázal niekoho z vestibulu von. Uvedené potvrdil aj F. D. B., teda že mu bolo oznámené, že je problém vo vestibule, načo on zavolať políciu a zbadal mladého muža vo vestibule, ktorého vykázal z budovy, videl matku a dcéru, ktoré boli vystrašené a plakali, matka mu povedala, že vonku ich napadol muž, ktorý predtým žil s jej dcérou a vyhrážal sa im.

Aj podľa názoru krajského súdu bolo bez odôvodnených pochybností dokázané, že skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, sa stal, má znaky trestného činu a spáchal ho práve obžalovaný. Preto správne postupoval okresný súd, ak za takýchto okolností obžalovaného uznal vinným zo spáchania skutku, ktorý sa mu kladol za vinu. Poškodené ihneď po skutku o jeho spáchaní povedali pracovníkom okresného úradu, ktorí uviedli, že poškodené mali strach z obžalovaného, poškodené počas celého konania

vypovedali vo veci konzistentne. Krajský súd nezistil motív alebo dôvod, pre ktorý by poškodené klamali, zvlášť za situácie, keď išlo o nečakaný útok pred prejednáváním priestupku. Naopak neveril krajský súd obrane obžalovaného, ktorý mal motív vplyvať na poškodené, pretože mu plynula skúšobná doba podmieneného odsúdenia a v prípade odsúdenia či priestupkového postihnutia mu mohol byť nariadený výkon trestu odňatia slobody.

Okresný súd však pochybil pri právnej kvalifikácii skutku, keď skutková veta zodpovedá len prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona, keďže obžalovaný sa poškodeným vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo u nich vzbudiť dôvodnú obavu. Krajský súd sa nestotožnil s právnou kvalifikáciou konania obžalovaného aj ako prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, teda že obžalovaný spáchal taký čin na chránenej osobe, ktorou síce podľa § 127 ods. 1 Tr. zákona je dieťa, teda osoba mladšia ako osemnásť rokov, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 139 ods. 2 Tr. zákona ustanovenie odseku 1 (chránená osoba) sa nepoužije, ak trestný čin nebol spáchaný v súvislosti s postavením, stavom alebo vekom chránenej osoby. Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by sa obžalovaný dopustil trestného činu v súvislosti s vekom poškodenej. V zmysle vyššie citovaného § 139 ods. 2 Tr. zákona možno spáchanie činu voči dieťaťu považovať za okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, len ak páchatel vedel, že poškodená je dieťaťom a ak túto okolnosť subjektívne spájal s menším odporom alebo slabšou odvetou poškodeného, umocnením účinku trestného činu voči poškodenému, alebo inou okolnosťou, ktorá zakladá alebo podporuje rozhodnutie páchatela spáchať trestný čin (ďalej pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Tdo/79/2019 zo dňa 25.08.2020, rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tdo/65/2013 zo dňa 03.12.2013). Takáto súvislosť však musí byť v skutku uvedená. Z formulácie skutkovej vety napadnutého rozsudku okresného súdu pritom nijako nevyplýva, že by spáchanie tohto činu bolo z hľadiska obžalovaného subjektívne ovplyvnené súvislosťou s vekom poškodenej, ktorú s ohľadom na to je potrebné považovať za chránenú osobu - dieťa.

Súd prvého stupňa preto nepostupoval správne, keď zistený skutok právne posúdil aj podľa § 360 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, pretože okresným súdom ustálená skutková veta neobsahuje žiadne konkrétne skutkové okolnosti, ktoré by vyjadrovali súvislosť medzi skutočnosťou, že v osobe poškodenej ide o dieťa a konaním obžalovaného v tom smere, že by si obžalovaný túto okolnosť subjektívne spájal s menším odporom alebo slabšou odvetou poškodenej, umocnením účinku trestného činu voči poškodenej, alebo inou okolnosťou, ktorá zakladala alebo podporovala rozhodnutie obžalovaného spáchať trestný čin (uviedenie dátumu narodenia poškodenej v takzvanej skutkovej vete vyššie označeného rozsudku súdu prvého stupňa vyjadruje len to, že v osobe poškodenej ide o dieťa, nie však, ako to už bolo opakovane uvedené, súvislosť medzi konaním obžalovaného a touto okolnosťou).

Z uvedených dôvodov preto krajský súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a obžalovaného uznal vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 360 ods.1 Tr. zákona.

Krajský súd pri ukladaní trestu postupoval v zmysle zásad pre jeho ukládanie tak, ako to má na zreteli ust. § 34 Tr. zákona. Trestný zákon umožňuje v prípade prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona uložiť jeho páchatelovi trest odňatia slobody až na jeden rok. U obžalovaného krajský súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Ako priťažujúcu okolnosť zistil to, že už bol obžalovaný za trestný čin odsúdený právoplatným rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T/11/2021 zo dňa 12.05.2021 za zločin vydieranie podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona (§ 37 písm. m/ Tr. zákona), pričom súd upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie vo veci Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T/33/2020. Obžalovaný sa teda žalovaného skutku dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, kedy aplikujúc ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zákona, neprichádzalo do úvahy uloženie trestu odňatia slobody, ktorého výkon by bol podmienenčne odložený. Okrem toho má obžalovaný v registri trestov záznam pre odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T/33/2020 zo dňa 20.05.2020 pre zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2 Tr. zákona za použitia § 39 ods. 1 Tr. zákona, za čo mu súd uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, ktorého výkon podmienenčne odložil na skúšobnú dobu 4 rokov, rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 20.05.2020. Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov MV SR vyplýva, že obžalovaný bol osemkrát priestupkovo postihnutý a to pre priestupky proti majetku ako aj proti

občianskemu spolunažívaniu. Krajský súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, ktorý považoval za primeraný a dostatočný pre dosiahnutie účelu trestu.

Takto uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, spolu so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, podľa názoru krajského súdu v dostatočnej miere zabezpečí účel trestu v súlade s ust. 34 Tr. zákona, v zmysle ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov a zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Pri ukladaní trestu krajský súd, rovnako ako súd prvého stupňa, prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Na základe vyššie uvedeného tak krajský súd postupom podľa 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.